

УДК 342.95

*О. М. Галкіна**ад'юнкту докторантури та ад'юнктури**Харківського національного університету внутрішніх справ*

ПОНЯТТЯ «БЕЗПЕЧНІСТЬ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ» ЯК ОБ'ЄКТ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

У сучасному світі така категорія, як «безпе́ність харчових продуктів», є національною ідеєю всіх розвинених країн, оскільки саме високі вимоги до безпе́кості харчових продуктів і їх дотримання – одні з вирішальних складових національної безпеки кожної держави. Ці питання набувають дедалі більшого значення і в Україні у зв'язку із прагненням стати повноправним членом Європейського Союзу. Однією з важливих передумов набуття цього статусу є погодження національного законодавства з європейським. Вирішення вказаної проблеми нерозривно пов'язане з реалізацією норм адміністративного права, завдання якого полягає у формуванні ефективного правового механізму, який би забезпечував виробництво й обіг безпечної харчової продукції, що задовольняла б вимоги ЄС. Однак для того, щоб створити такий механізм, варто розібратися в основних правових категоріях і, перш за все, з'ясувати сутність поняття «безпе́ність харчових продуктів» як об'єкту адміністративно-правового регулювання та окреслити сферу його дії.

Дослідженню проблематики безпе́кості харчових продуктів були присвячені праці вітчизняних і зарубіжних вчених, серед яких: О.М. Бандурка, В.Я. Білобрагін, Н.А. Берлач, Д. Воткінс, О.В. Грибко, О.В. Джафарова, М. Імаї, В.С. Кайдашов, Т.Г. Ковальчук, П.А. Лайко, Т.М. Лозинська, Л.В. Лосюк, С.М. Орехов, А.М. Рабінович, С.М. Романко, І.М. Шопіна, В.З. Янчук та ін. Водночас деякі аспекти безпе́кості продуктів харчування в Україні було недостатньо опрацьовано організаційно й методологічно. Крім того, у зв'язку з новою редакцією Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпе́кості та якості харчових продуктів», який суттєво відрізняється від свого «попередника», виникли нові питання щодо розуміння вказаного поняття.

З огляду на це, метою статті є уточнення поняття «безпечний харчовий продукт», аналіз поняття «безпе́ність харчових продуктів» та визначення його змісту як об'єкту адміністративно-правового регулювання.

Нехтування виробниками показників якості, стрімкий розвиток науки і техніки, підвищення життєвого рівня населення в усьому світі призвели до зростання кількості харчових отруєнь, алергічних реакцій на продукти харчування, випадків фальсифікації продуктів і, внаслідок, до конфлік-

тів світового масштабу. У зв'язку з цим проблеми у сфері безпе́кості харчових продуктів стали актуальними та належать до глобальних проблем сучасності.

Стосовно харчових продуктів у науковій літературі використовуються терміни «безпе́ка» і «безпе́ність», що пов'язано з особливостями перекладу з російської мови та вживанням до 2005 р. у Законі України «Про безпе́ність та якість харчових продуктів» терміну «безпе́ка харчових продуктів».

Аналіз поняття «безпе́ність харчових продуктів» як об'єкту адміністративно-правового регулювання ускладнюється полісемантичністю базового поняття «безпе́ка». З розвитком цивілізації, суспільних відносин розуміння категорії «безпе́ка» постійно змінювалося, ставало більш досконалим, виникла різноманітність розумінь цього поняття [1, с. 8].

Із точки зору етимології поняття «безпе́ка» охоплює стан, коли кому-, чому-небудь ніщо не загрожує, «безпе́ність» вважається відсутністю небезпеки [2, с. 43–44]. У загальноюридичному тлумаченні «безпе́ка» визначається як стан захищеності життєво важливих інтересів особи, суспільства і держави від зовнішньої та внутрішньої загрози [3, с. 207; 4, с. 41–42]. Сучасне розуміння сутності безпеки полягає, щонайменше, в таких аспектах: безпе́ка як стан захищеності; безпе́ка як відсутність будь-яких загроз; безпе́ка як комплекс заходів; безпе́ка визначається формулою прийнятної шкоди; безпе́ка як стан і динаміка соціальної системи [5, с. 15].

Розглядаючи питання безпеки, А.А. Тер-Акопов справедливо підкреслював, що безпе́ку слід пов'язувати зі встановленням пріоритетів життєво важливих інтересів людини [6, с. 47]. На наш погляд, безпе́ність харчових продуктів цілком може бути віднесена до таких пріоритетів. Оскільки інтереси кожної людини як споживача харчових продуктів певною мірою впливають на формування державної політики, спрямовують її на підвищення життєвого рівня населення та його безпеки, з огляду на це, ми можемо говорити, що категорія «безпе́ність харчових продуктів» є складовою соціально-правової концепції безпеки людини.

Безпе́ка людини в узагальненому вигляді означає такий ступінь захищеності особи, що забезпе-

че її сталий розвиток та ґрунтується на діяльності суспільства, гарантується державою, її органами та посадовими особами для виявлення, попередження, припинення та ліквідації наслідків загроз інтересам людини [1, с. 5]. До завдань концепції безпеки людини варто віднести визначення пріоритетності соціальних цінностей, де перше місце відведено інтересам людини; розкриття сутності системи і принципів забезпечення безпеки людини; формування системи умов, які забезпечують безпеку людини; визначення факторів, які становлять загрозу для безпеки людини, та шляхів їх усунення; визначення стандартів та нормативів безпеки людини у різних сферах її життєдіяльності; визначення перспективного змісту та стратегічних напрямків гарантування безпеки людини. За цих обставин гарантування безпеки людини не може розглядатися як завдання окремих осіб: воно повинно входити в коло соціальних функцій, бути обов'язком держави і того середовища, в якому людина здійснює життєдіяльність [6, с. 14, 28]. Та, визначаючи поняття того чи іншого виду безпеки, варто виходити з того, що це є складовою національної безпеки [7, с. 38]. Очевидно, що зазначене має безпосереднє відношення і до сфери безпечності харчових продуктів, адже, по-перше, категорії безпеки окремого індивіда та національної безпеки тісно взаємопов'язані і співвідносяться, як окреме й загальне, а по-друге, безпечність харчових продуктів належить до пріоритетів життєво важливих інтересів людини і суттєво визначає таку соціальну цінність, як здоров'я нації – пріоритет національних інтересів нашої держави (п. 10 ст. 6 Закону України «Про основи національної безпеки України» [8]), що, у свою чергу, не може не враховуватись при формуванні та удосконаленні Стратегії національної безпеки України. Оскільки від безпечності продуктів харчування залежить не лише рівень життя населення, але і його фізичне виживання, говорячи про проблеми у сфері безпечності харчових продуктів, підкреслимо, що вони є національною загрозою, створюючи небезпеку життєво важливим національним інтересам України.

Основним нормативним актом, який регулює питання безпеки харчування в Україні, є Закон України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів», згідно з яким безпечним харчовим продуктом вважається продукт, який не справляє шкідливого впливу на здоров'я людини та є придатним для споживання. Відповідно, небезпечним харчовим продуктом є продукт, що є шкідливим для здоров'я та/або непридатним для споживання [9]. У Законі також наведений розширений перелік складових, які враховуються під час встановлення «небезпечності» та «шкідливості» харчового продукту. На нашу думку, розмежовувати ці дві ознаки хар-

чового продукту не варто, оскільки вони синонімічні: це виявляється і в тому, що термін «небезпечний харчовий продукт» розкривається через визнання його «шкідливим для здоров'я». Але що треба розуміти під категорією «безпечність харчових продуктів», яку в новій редакції Закону, незважаючи на його назву, було вилучено?

Донедавна більшість науковців розглядала безпечність харчових продуктів як окрему складову якості продукції, що загалом полягає у відсутності загрози шкідливого впливу цієї продукції, сировини та супутніх матеріалів на організм людини [10, с. 150]. Так, наприклад, В.С. Кайдашов надає безпечності статусу одного з головних елементів показників якості [11]. Такої ж думки дотримуються В.З. Янчук [12], Т.Г. Ковальчук [13], С.М. Романко [14], Н.А. Берлач [10, с. 150], С.М. Орехов [15] та ін. О.В. Грибко розглядає безпечність як одну з властивостей харчового продукту, що, у першу чергу, визначає якість продовольства (разом із його поживною цінністю) [16, с. 30], Л.В. Лосюк – як обов'язковий показник, що встановлює мінімальну межу якості [17, с. 9]. А.М. Рабінович зазначає, що безпечність продукції є передумовою її якості, аргументуючи це так: якщо товари не є безпечними для споживача, питання щодо їх якості взагалі не може виникати, оскільки вони є завідомо шкідливими для життя та здоров'я людини, а отже, є неякісними. Вони в такому разі мають шкідливу, негативну якість (злоякісність) [18, с. 106]. Проте вказана думка не враховує презумпції безпечності життя, що, зокрема, включає й презумпцію безпечності харчових продуктів, адже чинне законодавство, використовуючи водночас різні правові конструкції, гарантує право кожної людини на безпечні умови життя.

Отже, безпечність вважалася невід'ємною складовою якості харчового продукту, завдяки чому вони були предметом державного регулювання та нормування. Однак через те, що вимоги до безпечності харчових продуктів за сучасних умов досить жорстко регламентуються правовими актами з метою запобігання поширенню хвороб, зумовлених уживанням продукції сумнівної безпечності [19, с. 197], безпечність вважалася менш рухливим та конкретнішим показником якості харчової продукції ніж, скажімо, її естетичний показник.

Кодекс Аліментаріус (Codex Alimentarius), або харчовий кодекс (від лат. alimentarius – харчовий), який містить схвалені міжнародним співтовариством і подані в однаковому вигляді стандарти на харчові продукти, розроблені під керівництвом Всесвітньої Організації Охорони здоров'я (ВОО) та Продовольчої і сільськогосподарської організації ООН (ФАО) [20], надає визначення «безпечності харчових продуктів» як гарантії того, що харчо-

вий продукт не заподіє шкоди споживачеві, коли цей продукт буде приготовлений і/або з'їдений відповідно до його призначення [21, с. 10.] Майже аналогічне визначення містить міжнародний стандарт ISO 22000:2005 «Системи менеджменту безпеки харчових продуктів. Вимоги до всіх організацій в ланцюгу виробництва та споживання харчових продуктів», пояснюючи, що безпечність харчових продуктів – це поняття, яке говорить про те, що харчовий продукт не зашкодить споживачеві, якщо він виготовлений і/або з'їдений відповідно до його цільового призначення [22]. Регламент № 178/2002 Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу від 28 січня 2002 р. не містить визначення терміну «безпечність», але у ст. 14 закріплені вимоги до безпечності харчових продуктів. Харчові продукти вважаються небезпечними за умов, якщо вони шкідливі для здоров'я або непридатні для вживання людиною. Під «небезпеку» слід розуміти дію біологічних, хімічних, фізичних процесів у харчовому продукті чи кормі для тварин або стан харчового продукту чи корму для тварин, який може заподіяти шкоду здоров'ю [23]. До небезпек харчових продуктів згідно з міжнародним стандартом ISO 22000:2005 відносяться також алергени [22]. Для забезпечення безпечності харчових продуктів усі аспекти ланцюга виготовлення харчової продукції в Регламенті розглянуті у взаємозв'язку, починаючи від первинного виробництва аж до збуту, відповідно, до передачі харчового продукту споживачеві, оскільки будь-який учасник цього ланцюга потенційно може впливати на безпечність харчових продуктів.

Отже, безпечність є однією з властивостей харчової продукції, що головним чином визначає її здатність бути спожитою. Проте можуть виникнути ситуації, коли харчовий продукт може бути небезпечним для певної категорії населення. Так, наприклад, цукор за умови дотримання вимог, що ставляться до нього, є якісним продуктом, але може становити загрозу життю та здоров'ю особи, яка хворіє на цукровий діабет, а отже, бути небезпечним у конкретному випадку. Тому зауважимо, що під «безпечністю» необхідно розуміти показник, вимоги до якого є узагальненими. Це означає, що продукт є безпечним для людини, стан здоров'я якої відповідає нормі (певні фізіологічні, медичні показники тощо), звісно ж, за умови використання такої продукції за призначенням.

Згідно з Регламентом 178/2002/ЄС при вирішенні питання, чи є харчовий продукт шкідливим для здоров'я, враховується не тільки можлива кумулятивна токсична дія, а й особлива чутливість, пов'язана зі станом здоров'я певної групи споживачів, у разі, якщо харчовий продукт призначений для цієї групи споживачів. Можлива негайна і/або тимчасова і/або тривала дія хар-

чового продукту не лише на здоров'я споживача, але й на майбутні покоління [23]. Враховуючи те, що відповідно до Конституції України, людина, її життя і здоров'я визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю (ст. 3), а збереження генофонду українського народу є обов'язком держави (ст. 16) [24], при визначенні, чи є безпечним харчовий продукт, вважаємо за потрібне враховувати шкідливий вплив не тільки на здоров'я певної людини (нинішнє покоління), а також і на здоров'я майбутніх поколінь людей, для чого необхідно внести відповідне уточнення у п. 7 ст. 1 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів».

Сфера дії категорії безпечності харчових продуктів охоплює досить широке коло питань, оскільки проблеми з безпечністю продуктів харчування пов'язують не тільки із захворюваннями тварин і дотриманням вимог санітарно-гігієнічних та ветеринарних заходів при виробництві та обігу цих продуктів. У контексті кормів та їх інгредієнтів, згідно зі ст. 15 Регламенту 178/2002/ЄС та прим. 4 п. 3.3. ISO 22000:2005, харчовими небезпеками є ті, які можуть заподіяти шкоду здоров'ю людини або тварини безпосередньо, бути присутніми на і/або в кормах і кормових інгредієнтах, згодом перейти в харчові продукти в результаті вживання корму твариною і, таким чином, потенційно справляти негативну дію на здоров'я людини. У контексті операцій, безпосередньо не пов'язаних з обробкою кормів і харчових продуктів (наприклад, виробництво пакувальних матеріалів, миючих засобів і т.п.), небезпеками для харчових продуктів є ті, які прямо або опосередковано можуть бути перенесені в харчові продукти внаслідок передбачуваного використання наданих продуктів і/або послуг і, таким чином, потенційно справляти негативний вплив на здоров'я людини [22]. Гострою проблемою залишається забруднення харчових продуктів так званими контамінантами, які надходять із навколишнього середовища – як природного, так і антропогенного походження, – наявність у харчових продуктах небезпечних харчових добавок, генетично-модифікованих організмів тощо. Отже, харчові продукти мають властивості, які можуть бути небезпечними для життя та здоров'я людини. Такі властивості регулюються державою шляхом закріплення у нормативних документах показників безпечності. За допомогою таких показників формулюються вимоги до безпечності харчових продуктів, які знаходять своє закріплення в праві, головним чином у Законі України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів». За такими ознаками норм правового регулювання, як: державно-владний характер, встановлення у процесі безпосередньої реалізації функцій ор-

ганів державної виконавчої влади, формальна визначеність загальнообов'язкових правил поведінки, мета – у забезпеченні організації та впорядкованості дій суб'єктів управлінської діяльності, створенні умов для реалізації й захисту прав і свобод громадян, щодо яких управлінська діяльність здійснюється [25, с. 74; 26, с. 29], ми можемо зробити висновок, що питання безпечності харчових продуктів регулюється нормами адміністративного права, а отже, безпечність харчових продуктів є об'єктом адміністративно-правового регулювання.

Таким чином, поняття безпечності харчових продуктів охоплює увесь ланцюг виробництва і споживання харчових продуктів, який включає величезний діапазон організацій: від виробників кормів і сировини, виробників харчових продуктів, підприємств, які транспортують і зберігають харчові продукти, субпідприємств до магазинів роздрібною торгівлі та підприємств громадського харчування (разом із такими взаємопов'язаними організаціями, як виробники обладнання, пакувальних матеріалів, м'яких засобів, харчових добавок та інгредієнтів). До них також відносяться організації, що надають послуги. Правильний підхід до визначення правових понять, що стосуються забезпечення безпечності харчових продуктів, має, таким чином, не тільки наукове, а й прикладне значення. Від цього підходу вирішальною мірою залежить та роль, яка буде відведена адміністративному праву у забезпеченні виробництва та обігу високоякісних безпечних харчових продуктів.

Підсумовуючи вищевикладене, зазначимо, що під «безпечністю харчового продукту» як об'єктом адміністративно-правового регулювання необхідно розуміти стан харчового продукту, який гарантує, що харчовий продукт не заподіє шкоди здоров'ю людини, якщо він спожитий за призначенням. Термін «безпечний харчовий продукт» у п. 7 ст. 1 Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів» вважаємо за потрібне викласти в такій редакції: «безпечний харчовий продукт – харчовий продукт, який не справляє шкідливого впливу на здоров'я нинішнього та майбутніх поколінь людей та є придатним для споживання».

Література

1. Васьковська В.П. Право людини на безпеку та конституційно-правовий механізм його забезпечення : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.02 «Конституційне право» / В.П. Васьковська ; Інститут законодавства Верхов. Ради України. – К., 2006. – 20 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К., Ірпінь: ВТФ «Перун», 2004. – 1440 с.
3. Юридична енциклопедія: в 6 т. / редкол. : Ю.С. Шемшученко (голова редкол.). – К. : Укр. енцикл., 1998. – Т. 1: «А-Г». – 672 с.

4. Міжнародна поліцейська енциклопедія : у 3 т. / відп. редактори: Ю.І. Римаренко, Я.Ю. Кондратєв, В.Я. Тапій, Ю.С. Шемшученко. – К.: «Видавничий Дім «Ін Юре». – 2003–2006. – Т. 1 : Теоретико-методологічні та концептуальні засади поліцейського права та поліцейської деонтології. – 2003. – 1232 с.

5. Алоян Р.Т. Адміністративно-правове забезпечення безпеки туризму в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Р.Т. Алоян ; Акад. праці, соц. відн. і туризму. – К., 2015. – 187 с.

6. Тер-Акопов А.А. Безопасность человека: социальные и правовые основы : [монографія] / А.А. Тер-Акопов. – М. : Норма, 2005. – 272 с.

7. Ліпкан В.А. Національна безпека України : навч. посіб. / В.А. Ліпкан. – К. : Кондор, 2008. – 552 с.

8. Про основи національної безпеки України : Закон України від 19 червня 2003 р. № 964-IV // Голос України. – 2003. – 22 липня (№ 134).

9. Про основні принципи та вимоги до безпечності та якості харчових продуктів : Закон України від 23 грудня 1997 р. № 771/97-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1998. – 24 січня.

10. Берlach Н.А. Правове визначення якості, специфікації, зазначення походження та географічного позначення продукції сільськогосподарства в Україні / Н.А. Берlach // Підприємництво, госп-во і право. – 2008. – № 8. – С. 149–152.

11. Кайдашов В.С. Організаційно-правові засади безпечності та якості сільськогосподарської продукції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / В.С. Кайдашов ; Юр. акад. України ім. Ярослава Мудрого. – Х., 2012. – 26 с.

12. Аграрне право України : підруч. / В. З. Янчук, В. І. Андрійцев, Ц. В. Бичкова та ін. ; за ред. В.З. Янчука. – К. : Юрінком, 1996. – 560 с.

13. Ковальчук Т.Г. Екологічна безпека продуктів харчування: поняття та зміст / Т.Г. Ковальчук // Право України. – 1997. – № 5. – С. 22–25.

14. Романко С.М. Економіко-правовий механізм забезпечення екологічної безпеки сільськогосподарської продукції : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право» / С.М. Романко ; Нац. аграр. ун-т. – К., 2008. – 24 с.

15. Орехов С.М. Адміністративно-правове регулювання в галузі стандартизації, якості продукції, метрології і сертифікації : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / С.М. Орехов ; Міжрег. акад. управл. перс. – К., 2011. – 164 с.

16. Грибко О.В. Державне регулювання якості та обігу нових типів продовольчих товарів в Україні : дис. ... канд. наук з держ. управл.: 25.00.02 «Механізми державного управління» / О.В. Грибко ; Харк. регіон. інститут держ. управління Нац. акад. держ. управління при Президентові України. – Х., 2011. – 174 с.

17. Лосюк Л.В. Адміністративно-правові засади здійснення сертифікації у сфері забезпечення якості продукції в Україні : автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Л.В. Лосюк ; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – Х., 2012. – 19 с.

18. Рабінович А.В. Право людини на якісні продукти харчування: нормативно-юридичний механізм його забезпечення в Україні (загальна характеристика) / А.В. Рабінович // Підприємництво, госп-во і право. – 2006. – № 8. – С. 105–109.

19. Лозинська Т.М. Забезпечення якості та безпеки продовольства в контексті глобалізації економіки / Т.М. Лозинська // Теорія та практика державного управління. – Х., 2006. – Вип. 1. – С. 195–202.

20. Що таке Кодекс Аліментаріус [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://codex.co.ua/docs/Understanding%20Codex%20Alimentarius.doc>.

21. Кодекс Алиментаріус. Гигиена пищевых продуктов. Базовые тексты / Пер. с англ. – М. : Изд-во «Весь мир», 2006. – 76 с.

22. Міжнародний стандарт ISO 22000:2005 «Системи менеджменту безпеки харчових продуктів. Вимоги до всіх організацій в ланцюгу виробництва та споживання харчових продуктів» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.register-sic.com/wp-content/uploads/2013/08/iso-22000.pdf>.

23. Регламент 178/2002 Европейского Парламента и Совета от 28 января 2002 года [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.fsvps.ru/fsvps-docs/ru/usefulinf/files/es178-2002.pdf>.

24. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

25. Адміністративне право України. Академічний курс: підруч. : у 2 т. / ред. кол. В.Б. Авер'янов. – К.: Юрид. думка, 2007. – Т. 1: Загальна частина. – 2007. – 592 с.

26. Васильев А.С. Административное право Украины (общая часть) : учеб. пособ. / А.С. Васильев. – Х. : Одиссей, 2003. – 288 с.

Анотація

Галкіна О. М. Поняття «безпе́чність харчових продуктів» як об'єкт адміністративно-правового регулювання. – Стаття.

У статті категорію «безпе́чність харчових продуктів» розглянуто як складову соціально-правової концепції безпеки людини та пріоритет національних інтересів держави, який враховується при формуванні й удосконаленні Стратегії національної безпеки України. Крізь призму вітчизняного та європейського законодавства окреслено сферу дії поняття «безпе́чність харчових продуктів» та викладено власну позицію щодо його розуміння. Запропоновано внести зміни до Закону України «Про основні принципи та вимоги до безпе́чності та якості харчових продуктів» щодо визначення поняття «безпечний харчовий продукт». Доведено, що безпе́чність харчових продуктів виступає об'єктом адміністративно-правового регулювання.

Ключові слова: національна безпека України, харчові продукти, безпе́чність харчових продуктів, безпечний харчовий продукт, адміністративно-правове регулювання.

Аннотация

Галкина Е. Н. Понятие «безопасность продуктов питания» как объект административно-правового регулирования. – Статья.

В статье категория «безопасность продуктов питания» рассмотрена как составляющая социально-правовой концепции безопасности человека и приоритет национальных интересов государства, учитываемый при формировании и совершенствовании Стратегии национальной безопасности Украины. Через призму отечественного и европейского законодательства обозначена сфера действия понятия «безопасность продуктов питания» и изложена собственная позиция относительно его понимания. Предложено внести изменения в Закон Украины «Об основных принципах и требованиях к безопасности и качеству продуктов питания» относительно определения понятия «безопасный продукт питания». Доказано, что безопасность продуктов питания выступает объектом административно-правового регулирования.

Ключевые слова: национальная безопасность Украины, пищевые продукты, безопасность продуктов питания, безопасный продукт питания, административно-правовое регулирование.

Summary

Galkina E. N. The concept of “food safety” as the object of administrative and legal regulation. – Article.

The “food safety” category as a part of the social and legal concept of human security and priority of state national interests, which is taken into account in the formation and improvement of the National Security Strategy of Ukraine is considered by author in the article. In the light of national and European legislation outlines the field of operation of the concept of “food safety” and exposed own position on its understanding. It is proposed to contribute amendments to the Law of Ukraine “On basic principles and requirements for safety and quality of food” concerning definition of “safe food”. It is proved that food safety is object of administrative and legal regulation.

Key words: national security of Ukraine, food, food safety, safe food, administrative and legal regulation.